

ser, men den gør det ikke i Fredstid, undtagen den ved, at de politiske Forhold ere saadanne, at ingen Stormagt vilde have noget imod det, og saa er det ganske forgæves, hvad vi end gøre, saa kunde vi gerne have 100,000 Mand i Fæstningen, om vi vilde, saa ere lige godt Jylland og Fyn tagne, saa snart denne Stormagt vil det. Saa blev Fæstningen ganske vist tilbage som Bevaring af Kongeriget Sjælland, men oprigtig talt, ere først Jylland og Fyn erobrede en Gang for alle for at blive indlemmede i et andet Rige, har jeg ikke særlig Interesse for, om Sjælland bliver bevaret som selvstændig Magt. Jeg vilde tværtimod hellere have, at Sjælland fulgte med, thi desto flere vare vi da under Kampen for vor nationale Tilværelses Opretholdelse. Som sagt, Æren tror jeg lige saa godt, vi hævde under aaben Himmel som i en indelukket Fæstning, jeg skulde ikke have det mindste imod, at der kom en Riffel i hver Mands Haand, for at vi kunde falde med Ære. Men derimod tror jeg meget lidt paa den Ære, der er ved, at en Fæstning lider f. Eks. Port Arthurs Skæbne. Jeg tror, at den Ære, der viser sig at hæfte til den Fæstnings Kamp og til dens Fald, er en Ære, som ethvert Folk og specielt de smaa fuldstændig kunne være foruden.

Emil Petersen: Loven af 15. Maj 1903 § 21 hjemler Kirketiendeejerne en Ret til at faa deres Forpligtelser overfor Kirkerne afløste mod, at der skal baandlægges en saa stor Del af Kirketienden, at Renterne af den Kapital, der bliver henlagt, ere tilstrækkelige til at dække det, der skal bruges til Kirkerne. I Henhold til samme Lovs § 23 er der nedsat eller skal der nedsættes Kommissioner rundt omkring, som skulle fremsætte Forslag om, hvor stor en Del af Afløsningssummen der skal baandlægges til Kirkerne. Efter de Erfaringer, man har om ikke saa faa Kirketiendeejeres Tilbøjelighed til at indskrænke det, der skal bruges til Kirkernes Vedligeholdelse til det mindst mulige, kan man ogsaa vente, at de samme Kirketiendeejere ville bestræbe sig for at faa frigjort saa stor en Del af Kirketienden som muligt. Paa den anden Side ville disse Kommissioner have at paase, at der bliver henlagt saa meget til Kirkerne, at de efter Lovens Bestemmelser kunne holdes i god Stand. Men nu har man været saa forsynlig ved Tiendeafløsningsloven at bestemme, at Kirketiendeejerne have Ret til at fastsætte et Mindretal af denne Kom-

missions Medlemmer, saa at der er et Flertal, der ikke er valgt af Tiendeejerne, hvorved altsaa de to, der ere valgte af Stiftsøvrigheden, og den faste Formand for hvert Stift altid kunne udgøre et Flertal i Kommissionen. Kommissionerne skulle fremsætte Forslag til Kultusministeriet, og dette kan enten approbere eller nægte at approbere de Forslag, der komme ind, og saaledes bliver det til syvende og sidst Kultusministeriet, som kommer til at bære Ansvaret for denne Afvikling af Kirketienden og for, hvor meget der bliver baandlagt og ikke baandlagt. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister har approberet nogle af Kommissionernes Forslag, og jeg har ikke en Gang søgt Oplysninger derom, fordi det ikke er min Hensigt ved denne Lejlighed at kritisere, men jeg vil dog sige, at efter det, der er blevet mig bekendt angaaende denne Sag, synes det at fremgaa, at der hos visse Kommissioner er nogen Tilbøjelighed til at foreslaa forholdsvis smaa Summer baandlagte til Kirkernes Vedligeholdelse, og jeg er ganske overbevist om, at har man en Gang ladet en forholdsvis for stor Del af Afløsningssummen gaa bort som Kirkegods og overdraget den til Kirketiendeejerne, vil man neppe nogen Sinde mere faa den tilbage til Kirkens Øjemed, selv om Trangen maatte blive aldrig saa stor. Derfor maa man vaage og passe paa i Tide.

At Kommissionerne have saadanne Tilbøjeligheder, skal jeg søge at godtgøre ved nogle Eksempler. Jeg skal nævne 3 fra samme Stift, men jeg vil ikke gerne opgive Navnene. Jeg vil selvfølgelig være villig til overfor enhver, der ønsker det, at sige, hvilke Kirker det er. Jeg vil kalde dem A, B og C. Naar man regner med den sidst satte Kapitelstakst for Sjællands Stift, udgør Kirketiendens Kapitalværdi ved A 105,000 Kr., ved B 111,000 Kr., ved C 70,000 Kr., og der har man foreslaaet baandlagt til Kirkerne henholdsvis 22,000 Kr., 17,000 Kr. og 11,000 Kr., det vil sige mellem 21 og 16 pCt. af Kirketienden, Resten er det foreslaaet at frigive. Naar man nu regner med 4 pCt. af disse Beløb, der skulle henlægges til Kirkernes Brug, bliver det henholdsvis 880,

Rettelse.